

РЕШЕНИЕ

Номер 440

26.10.2020 г.

Град С.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Районен съд – С.

На 25.09.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Петър Х. Маргаритов

Секретар: Величка А. Маркова

като разглежда докладваното от Петър Х. Маргаритов Административно наказателно дело № 20205440200443 по описа за 2020 година

Настоящото производство се развива по реда на чл. 59 и следващи от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Н. ЕООД-с.С. срещу наказателно постановление номер */04.08.2020г, издадено от инж.Е. К. Д. - Д. на Д. И. –гр.С. , с което е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 414 ал.3 от КТ. В жалбата е посочено, че постановлението е незаконосъобразно, като контролните органи не са установили полагане на труд от лицето З. С.. Твърди се ,че между С. и жалбоподателя са възникнали гражданскоправни отношения, а не трудовоправни отношения.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.К., като се поддържа жалбата и се отмяна на постановлението и присъждане на разноски.

След като се запозна с приобщените доказателства съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 22.05.2020г около 11,10ч свидетелите Г. и Ч. извършили проверка по сигнал, като проверката е извършена в гр.С. на ул.*. На място са установени четири жени , включително и св.З. С. , които извършвали

дейности по * и поддържане на зелени на площи пред жилищни сгради. Дейността по * и поддържане се извършвала от името на Н. ЕООД и на място присъствал управителя Х..

Св. С. попълнила декларация, в която посочила, че работи по граждански договор с Н. ЕООД, получава месечно възнаграждение от 300 лева, няма фиксирано работно време, почива събота и неделя и има три почивки в рамките на деня. В декларацията е посочено, че когато има повече работа тогава се ползват упоменатите почивки. Работещите на мястото жени били облечени с едни и същи работни облекла.

На място е депозирано и писмено обяснение от управителя Х., като същият посочил, че превозът на работещите се извършва с микробус, като почивните дни са събота и неделя, а когато няма работа се почива и през седмицата.

Контролните органи извършили последваща проверка оп документи, като установили, че дружеството жалбоподател не е сключило писмен трудов договор със С..В хода на проверката е представена ведомост за гр.договори за месец май и фишове за изплатени възнаграждения за този месец. На 12.06.2020г е връчена покана за съставяне на АУАН на управителя Х..

На 26.06.2020г е съставен АУАН срещу дружеството в отсъствие на нарушителя, като е предявено адм. нарушение по чл. 1 ал.2 във връзка с чл. 62 ал.1 от КТ.В акта е посочено, че дружеството като работодател е допуснало на посочено време и място З. С., изпълняваща посочена длъжност без да е уредило отношенията по предоставяне на работната сила като трудовоправни отношения. АУАН е връчен на съпругата на управителя, като е подадено писмено възражение от нарушителя. Във възражението е оспорена констатацията, че С. е работила по трудово правоотношение, като е представен граждански договор, сключен на 21.04.2020г.

На 04.08.2020г е издадено обжалваното наказателно постановление, като наказващият орган възприел изложената в акта фактическа и правна обстановка и наложил им.санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 414 ал.3 от КТ.В НП е взето отношение по основателността на

депозираното възражение.

На 26.05.2020г е сключен тр.договор между Н. ЕООД и З.С., като в периода от 2007г до 07.12.2015г същата работила периодично по сключени тр.договори/общо 10 на брой/ с дружеството жалбоподател/лист 42/.От показанията на св.С. се установява, че същата работи заедно с още три жени като * и само една от тях има сключен тр.договор /Ф. С./.Според свидетелката работата и не е постоянна - тръгват си , когато свършат работа и спазват указанията на Х. за изпълнение на възложената работа.

По делото не е спорно, че С. **не е имала предварително установено и договорено работно време и почивки**, като в тази насока е попълнената декларация и показанията на св.С.. С. изпълнявала възложената и работа от управителя Х. , като същият бил нейн пряк ръководител .

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима , като разгледана по същество е неоснователна , предвид на следното:

Разпоредбата на чл. 1 ал.2 от КТ предвижда, че отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, като тр.договор се сключва в писмена форма/чл. 62 ал.1 от КТ/.

Съдът намира за установено , че на 22.05.2020г З.С. е предоставяла работната си сила и е полагала труд в предприятието на Н. ЕООД без сключен писмен трудов договор .За да направи този извод съдът взе предвид, че С. е получавала фиксирано месечно възнаграждение от 300 лева, **като размерът на това възнаграждение не е обвързан от количеството и качеството на извършената работа**. С. е предоставила работната си сила , спазвала е указанията и нарежданията на управителя Х. относно характера и вида на работата .Дружеството е осигурявало превоз до работното място на С. и работно облекло, като правоотношенията между С. и дружеството са продължили над 13 години, като за по- голяма част от този период С. е работила същата работа , но по трудов договор.

Горните обстоятелства са индичия , че С. е предоставяла работната си сила в предприятието на Н. ЕООД , включително и към момента на извършената проверка. С. е изпълнявала същата работа като Ф.Стефанова , като последното лице е имало сключен трудов договор. Само от това че С. е нямала установено работно време и почивки не следва, че между нея и Н. ЕООД не е възникнало трудово правоотношение .В конкретния случай дружеството - жалбоподател е следвало да уреди отношенията си с работника чрез сключване на трудов договор за **работа през определени дни от месеца**, съгласно чл. 114 от КТ , като С. е предоставяла работната си сила в предприятието на Н. ЕООД /около 10 дни от месеца-според обясненията на управителя/ включително и към момента на извършената проверка. С оглед особеностите на работата е могло да се уговори и работно време с променливи граници, съгласно чл. 139 ал.2 от КТ.

Поради изложеното съдът намира, че Н. ЕООД-с.С. е осъществило състав на предявеното му административно нарушение по по чл. 1 ал.2 във връзка с чл. 62 ал.1 от КТ, като законосъобразно е наложена предвидената им.санкция от 1500 лева на основание чл. 414 ал.3 от КТ.

В хода на образуваното АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на постановлението. АУАН е връчен на съпругата на управителя, като дружеството се е запознало със съставения акт и е депозирало писмено възражение. Нарушението е установено в момента, в който С. е полагала труд, а не само въз основа на получен сигнал от органе на МВР.

Поради изложеното постановлението следва да се потвърди , като в полза на Д.-гр.С. следва да се присъди минималното по размер юр.възнаграждение.

Воден от изложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление номер */04.08.2020г издадено от инж.Е. К. Д. - Д. на Д. И. –гр.С. , с което на "Н." ЕООД-с.С. ,

ЕИК * е наложена имуществена санкция в размер на 1500,00 лева на основание чл. 414 ал.3 от КТ.

ОСЪЖДА Н. ЕООД-с.С. ЕИК * ДА ЗАПЛАТИ на И. А. "Г."-гр.С. направените разноси по делото в размер на 80,00 лева-дължимо се юр.възнаграждение.

Препис от решението да се връчи на страните, като същото подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок, считано от връчването му пред АС-С..

Съдия при Районен съд – С.: _____